

Eleccions municipals: propostes sobre cultura per a Barcelona

A poques hores de l'inici de la campanya electoral, el Cercle de Cultura va tenir l'encert d'aplegar un representant de cada força política perquè exposessin les propostes respectives de cara a les eleccions municipals. Una oportunitat per contrastar *in situ* el posicionament de cada partit en l'àmbit cultural en general -amb una presència més aviat minsada de referències a la música.

El format del debat (el dia 7 de maig) es va enfocar més a deixar que el representant de cada candidatura expliqués les seves prioritats que no pas a confrontar les posicions de cadascun en temes concrets. Una xerrada oberta, doncs, que malgrat els formalismes i les limitacions de temps va permetre també una certa interacció entre els mateixos candidats i amb el públic.

L'actual regidor de Cultura i membre de la candidatura de CiU, Jaume Ciurana, va ser l'encarregat d'obrir el debat exposant les prioritats del seu partit per als propers quatre anys. Són fomentar la cultura de proximitat mitjançant la xarxa de més de 100 equipaments culturals de què disposa Barcelona; dotar la ciutat d'una cultura *"cosmopolita, però que al mateix temps sigui la capital de la cultura catalana"*; treballar amb els sectors culturals "tradicionals" en l'àmbit de la creació, el públic i la indústria culturals; impulsar la innovació i la recerca també en l'àmbit de la cultura, al mateix temps que s'intenta *"canviar la relació entre la ciutat i la ciència"*, i, finalment, la inversió en patrimoni i relats històrics de la ciutat. En aquest sentit, el representant de la candidatura que encapçala Xavier Trias va fer notar que per a ell *"el patrimoni d'avui és la creativitat d'ahir, i la creativitat d'avui és el patrimoni de demà"*.

Per a Guillem Espriu (PSC), hi ha tres claus en l'estratègia cultural dels propers quatre anys per a la llista que obre Jaume Collboni: *"Recuperar el debat des de la base, des del territori"*, per fomentar la creativitat en el conjunt de la ciutat, tot dotant pressupostàriament les regidories perquè puguin tirar endavant projectes culturals estratègics tant per al territori com per al conjunt de la ciutat; redefinir la relació entre el turisme de la ciutat i la cultura, de manera que aquesta *"es beneficiï del turisme"*; pensar la cultura en

termes no només de Barcelona, sinó de l'àrea metropolitana, i, finalment estrènyer el vincle entre cultura i educació. Espriu va denunciar que *"els darrers quatre anys no s'ha construït cap escola de música a Barcelona"*.

Des del PP, Àngels Esteller va resumir les seves propostes en la promoció d'una cultura *"plural, oberta, cosmopolita i amb vocació internacional"*, que *"tingui com a motor la iniciativa privada"*, perquè així quedi *"aïllada"* de la política. L'equip de l'alcalde Alberto Fernández Díaz també té com a eixos del programa cultural per a Barcelona simplificar els tràmits als emprenedors culturals, reduir les subvencions i aprofitar al màxim les potencialitats del turisme cultural.

Barcelona en Comú va comptar amb la representació de Berta Sureda, defensora d'una *"gestió pública i democràtica de la cultura"*, que passa per un *"canvi radical"* definit pels ciutadans i ciutadanes que vulguin formar part d'una *"estructura de governança de les institucions"*. La formació liderada per Ada Colau té com a segon eix la descentralització i la redistribució, *"reequilibrar per afavorir el talent de base i emergent"*, mentre que el tercer consisteix a *"dotar d'autonomia de gestió els centres culturals de proximitat"* i *"revisar el paper de l'ICUB"*.

L'actor Juanjo Puigcorbé, que com a independent és el número dos de la llista d'Alfred Bosch, va fer notar que la llista d'ERC incorpora *"tres persones procedents del món de la cultura en els sis primers llocs"*. Per als republicans, *"el ciutadà es la prioritat, ja que pot ser tant consumidor com creador de cultura"*, i *"la música i les arts plàstiques han de tornar a l'educació"*, al mateix temps que s'impulsa la *"formació continuada en cultura"* des d'equipaments com centres cívics i museus. El programa republicà defineix tres unitats d'actuació en cultura: la regió metropolitana, Catalunya i el món. La política cultural s'ha d'orientar a recuperar una indústria que *"està depauperada, i això no pot ser"*.

Pere Casas, en nom de la CUP, va defensar que l'objectiu principal ha de ser *"descolonitzar les polítiques culturals perquè ningú no qüestionari mai més la llengua o la cultura catalanes"*. Posar en valor la gestió pública de la cultura, reduir els subcontractes i redefinir *"amb criteris objectius"* la política de subvencions són altres propostes de la llista liderada per María José Lecha.

Finalment, Pau Guix, de Ciutadans, va afirmar que les tres prioritats del seu partit són *"llibertat, llibertat i llibertat"*. La llista que encapçala Carina Mejías buscarà posar fi als *"impediments per crear amb llibertat"* a Barcelona, independentment de la llengua en què aquesta creació es vehiculi. Que Barcelona esdevingui un clúster cultural amb un gran esdeveniment del nivell que tenen el Festival de Cinema de Sant Sebastià o la Biennal de Venècia, al mateix temps que es redueix i se simplifica l'ICUB, són d'altres de les seves prioritats.

Pressupostos

Una pregunta del públic (un assistent esperava obtenir el compromís d'alguna de les formacions de doblar el pressupost de cultura) va obrir un debat sobre el pressupost que s'hi destina i la possibilitat d'incrementar-lo. Ciurana es va mostrar prudent i va explicar que en el context actual possiblement s'acabi apujant alguna dècima respecte del 5,8% de despesa en cultura que es fa actualment sobre el pressupost global de l'Ajuntament. En una línia similar, Espriu va fer notar que *"potser no és tan necessari un increment"*, cosa que va argumentar dient que *"seria suficient que la Generalitat assumís la seva participació en algunes grans infraestructures culturals"*, de manera que el Consistori no n'hagués d'assumir la seva part i pogués destinar més recursos *"a les competències en matèria de cultura que sí que són responsabilitat seva"*.

Esteller va defensar la importància del sector privat en el model del PP, mentre que Sureda va admetre que BComú no sap quin pressupost destinaria a cultura i que en tot cas seria decisió de la ciutadania mitjançant els instruments de participació ja esmentats. El representant de la CUP va anar més enllà, en afirmar que el pressupost global, incloent-hi el de cultura, s'hauria de decidir en assemblees.

Puigcorbé va explicar que, segons els càlculs del partit, la proclamació de la independència de Catalunya comportaria de manera automàtica la supressió dels desequilibris fiscals, de manera que el pressupost global de la Generalitat -i, per tant, també el de l'Ajuntament de Barcelona i el de cultura- es multiplicaria no per 2, sinó per 2,5.